

theorii cenných papírů« v »Sborníku věd práv. a stát.« 1902. Z další literární činnosti Šiklovy ovzvláště zaslouží pozornosti jeho »Právo směnečné rakouské«, jehož vyšla však (1906) bohužel jen první část, obsahující vedle »Úvodu« nauky o způsobilosti směnečné, o právní povaze směnky, o formě a obsahu směnky, o skripturních směn. aktech, o duplikátech a kopiích a o směnečném protestu. Již tato část systému, jakož i Šiklovy směnečně-právní články, uveřejněné v časopise našem o postihu zjišťovacím a o promlčení směnečném, ukazují, jak litovati jest, že nedošlo k uveřejnění díla celého. Poslední léta zabýval se Dr. Šikl, jak příležitostně se vyjádřil, vědeckým zpracováním osnovy světového řádu směnečného dle Haagských usnesení a nebyla práce ta, jak se zdá, daleka publikace.

Letošního roku stal se pokus se strany naší vyučovací správy získati Dra Šikla pro universitu Masarykovu pro obory práva občanského a směnečného, pokus, jenž vedl již i k formálnímu jeho jmenování. Byla to volba, zvláště za nynějších poměrů, zajisté dobrá. Tím, že Dr. Šikl, ač nejprve byl ochoten jmenování toho následovati, přece se pak k tomu neodhodlal, zůstala arci mladá universita moravská ušetřena bolestné ztráty hned ve svých začátcích.

Heřmana Šikla bude těmi, kdož českým jazykem pěstiti budou obory jím vzdělávané, povždy s vděčnou úctou vzpomínáno.

Z děkanství právnické fakulty Masarykovy university v Brně. Právnická fakulta v Brně pokládá za jednu z předních svých povinností, poskytnouti svým posluchačům v seminární knihovně své příležitost k tomu, aby se již za studií obeznámili s právnickou literaturou jak českou, tak oněch národů, s nimiž jsme žili neb si přejeme žiti v kulturním společenství. Potřeba takovéto knihovny je v Brně tím naléhavější, poněvadž universitní knihovna se teprve počíná tvořiti, a větší právnické knihovny v Brně vůbec není. Úkol opatřiti potřebné knihy je přes státní dotaci k tomuto účelu věnovanou velmi ztížen nynějšími poměry na trhu knihkupeckém. Mnozí právníci čeští však mají ve svých knihovnách i jednotlivé spisy právnické, národohospodářské, sociologické, právně filosofické, historické a politické, jichž již nepotřebují, i serie časopisů a sbírek zákonů i rozhodnutí soudních, jež v soukromých knihovnách se někdy pocítují jako přítěž. I v pozůstalostech právníků nacházejí se často cenné knihovny, jež rodina z piety by si přála zachovati jako celky, ač prakticky jich nemůže použiti. K těmto všem obrací se děkanství právnické fakulty brněnské se žádostí, aby takovéto spisy, časopisy, sbírky a knihovny věnovali její seminární knihov-

ně buď darem, nebo, kdyby to nebylo možno, je za přijatelnou cenu nabídli ke koupi. Jména dárců budou v darovaných knihách nebo v knihách získaných výměnou za darované duplikáty vyznačena, a tak v paměti právníkého dorostu zachována.

Z našeho Slovenska. Podle výnosu ministerstva sprav. ze dne 24. června 1919 č. 4414/19 a podle praesidialky vrch. zem. s. v Praze ze dne 28. června 1919 praes. 21344-2/19 nařízeno bylo, aby ve styku se Slovenskem české soudy přijímaly k vyřízení slovensky psané spisy a naopak slovenské soudy spisy psané česky, aby nevznikl škodlivý separatismus. Tím se ovšem neřídí tabul. soudce v Rožnavě. Okresní soud v Č. Krumlově dožádal totiž v jednom sporu tento soud za výslech svědka, českého vojína, a zaslal tam celý sporný (český) spis. Soud v Rožnavě vrátil dotyčný spis, nevyhověv žádosti okres. soudu v Č. Krumlově proto, že nebyly formulovány »tázaví body« dle § 275. zák. z r. 1911 a dále podotýká: »oproti tomu, že na Slovensko uradny jazyk je slovensky, všeci písmi su napsané po česko, ktoru jazyka tu nerozumíme — čo a s tím by bolo tažsy, že protokol skat sme mali vytahnout nám potrebne, je perom písani a proto nemože so čitat celkem bezpečně. Račte nám poslat takové bodi — lebo po slovenske, lebo po nemecke«. Naše soudy se tímto příkladem tabul. soudce v R. ovšem řídití nebudou.

Dr. Šm.

Nejvyšší soudní a kasační dvůr československý jakož i generální prokuratura počátkem listopadu tohoto roku přeloženy z Prahy do Brna a zahájily tam svou činnost dne 5. listopadu 1919. Skutečnost ta pro veškeré soudnictví státu Česko-slovenského jest převelikého dosahu, povážíme-li, že tím všechno státní občanstvo Česko-slovenské ve všech právních záležitostech v stolici nejvyšší musí se obracet do Brna a že se tím dostává Brnu v civilní i trestní justici postavení, jaké ještě před samým převratem zaujímal privilegovaná Vídeň po staletí. Odstěňování se četného personálu nejvyšší stolice soudní z Prahy do Brna se všemi výpomocnými úřady má také nepopíratelně pro město i místní význam hospodářský, znamenající na jedné straně citelný zisk, na druhé poměrnou ztrátu. Přes to z plna srdce a bez výhrady schvalujeme tento závažný čin naší vlády poněvadž se tím podává pádný doklad toho, že v československém státě chceme pečovatí se stejnou láskou o zdar každé části a složky celého našeho státu, a daleci jsme toho, abychom sobeckým centralismem na prospěch jediného střediska ochuzovali jeho údy a členy — jak se po staletí činilo úmyslně ve státu Rakouském na škodu československého národa a jeho území.

J. H.